

at der blev tillagt det en Jordlod, paa hvilken Fæstetvungen slet ikke hviler. Men jeg ser ikke rettere, end at naar man vedtager Resolutionen under Nr. 2, som den nu staar, skulde Folkethinget anse Fæstetvungen indtraadt for saadanne Huslodder, naar de senere sammenlægges til Jordbrug paa over 1 Tønde Hartkorn. Der er slet ikke gjort nogen Adskillelse mellem, hvilke Arter af Jord der er tillagt Huslodder, om den Jord, der senere tillægges Huslodder, tidligere var privilegeret Jord, som albrig har været fæstepligtig, eller om den er fæstepligtig. Jeg nævner dette som et Exempel — og det kunde vel forøges med flere — paa, at disse Resolutioner i Virkeligheden indeholde en Mangfoldighed af Spørgsmaal, som det ikke er muligt i det enkelte Dieblit at overse, medens jeg kunde være fuldkommen enig med min ærede Nabo om det Duffelige i — hvad der ogsaa er erkjendt af Ministeriet — at der, naar der finder Clusioner af Fæstelovgivningen Sted, da foregaar en Lovgivningsvirksomhed for at hemme saadanne Clusioner, Noget, hvortil Ministeriet ogsaa har erklæret sig fuldstændig villig. Netop naar man sætter Pris paa, at Thinget ikke udtaler Andet end, hvad det kan staa ved, og sætter Pris paa Thingets Værdighed, forekommer det mig onskeligt, at det ikke udtaler Noget, som ikke er rigtigt og ikke overveiet i alle Omstændigheder, og jeg tør paastaa om disse Resolutioner, at de indeholde saadanne Mangfoldigheder af Spørgsmaal, at de ikke kunne finde deres Afgjørelse ved enten at besvares med et Ja eller et Nei. Justitsministeren har fuldstændig Ret, naar han siger, at Afgjørelsen ikke kan fremkomme under en enkelt Sag, men derved at de mødende Tilfælde hvert enkelt bringes for Domstolene, forat disse Spørgsmaal, som Justitsministeren sagde, i alle deres Afhygninger kunde blive Gjenstand for Domstolenes Afgjørelse. Jeg anser det derfor, uanset hvilken Stilling Ministeriet vil vælge, for mindre rigtigt, om Folkethinget vedtog disse Resolutioner i deres nuværende Form, men jeg tør ogsaa tro, at det just ikke er det, min ærede Nabo tilføjede, men at det snarere har været ham om at gjøre at bringe det frem, at der kunde være Tilfælde, hvor Fæste-

lovgivningen kunde trænge til Efterhjælpning, og at det er onskeligt, at Spørgsmaal, som kunde give Duffelighed og Usikkerhed, finde en Afgjørelse ved de Autoriteter, som maa erkjendes for at være de kompetente.

J. N. Hansen: Efter hvad min ærede Nabo (Gindenburg) fandt, at der kunde ligge i disse Resolutioner, vil jeg give ham fuldkommen Ret i, at der kunde findes mange flere store Urimeligheder deri, thi saamange Urimeligheder, som han har bragt frem, vilde føre til, at der kunde komme mangfoldige andre store Urimeligheder frem. Her er udtrykkelig sagt, at det er en fra en Fæstegaard udstykket Jordlod, der er Tale om, og i Resolutionen Nr. 2 er det udtalt, at man anser Fæstetvungen for paany indtraadt for saadanne Lodder. Det var en meget mærkelig Fortolkning, det ærede Medlem gav, men det ligger vel dert, at han er en saa skarp Jurist, at vi Andre ikke godt kunne følge ham. Han mente, at der kunde være Huslodder paa over 1 Tønde Hartkorn af det, som er udstykket fra en Fæstegaard. Jeg maatte forstaa Dansk særdeles slet, dersom der kunde faas Noget ud, der ligner dette, af Andre end af saa subtile Jurister, der se sig blinde paa enkelte Steder, og ikke se paa, hvad der i det Hele staar. Jeg skal ikke opholde mig ved, at den ærede Tale mente at kjende kedre, hvilken Hensigt jeg havde med mit Forslag, end jeg selv gjør. Ja, det er saaledes, at der gives Menneffer, der tror, at de ere klogere end alle Andre og kunne se ind i andre Menneffers Hjerter og Nyrrer, og ransage der, hvad de mene. Naa, det maa man lade dem, det gjør ingen Skade, og det kan være ganske interessant at høre paa, men jeg maa dog oplyse det ærede Thing om, at min ærede Nabo slet ikke har truffet min Mening med disse Resolutioner. Jeg skal kun opholde mig ved et af de Punkter, som ogsaa den høitagtede Minister kom til. Han havde den Godhed flere Gange at gjentage, at jeg havde foreslaaet Folkethinget at fælde en Dom om Fæsteforholdet. Jeg vilde onske, at den høitagtede Minister vilde have beholdt de Ord, der staa her, og ikke havde lagt no-